

otázka tato v řízení o stanovení pojistných příspěvků vyloučena. Při tom je vzhledem k předpisu § 18 odst. 5 úraz. zákona bez právního významu, byl-li podnik zařadovacím výměrem uznán za pojištěním povinný právoplatně či nikoli. Poněvadž pak stížnost nepopírá, že o námitce, že st-1 není spolumajitelem zařaděných podniků, by vůbec nemělo býti rozhodováno v řízení o jejich zařadění, nelze podle toho, co bylo uvedeno, ve výroku žal. úřadu odmítajícím o této námitce meritorně rozhodnouti v řízení o stanovení příspěvků shledati ani nezákonnost, ani vadnost řízení.

Stížnost vytýká dále, že nař. rozhodnutí je podstatně vadné z té příčiny, že zjišťuje contra acta, jakoby vyměřovací základ nař. předpisů pojistného nebyl brán v odpor, a dovozuje opak z obsahu námitek podaných proti předpisným výměrům. Činí tak právem. — —

Č. 12.688.

Školství. — Řízení správní. — Řízení před nss:
 * Učitel církevní školy ľudové není se zřetelem na předpisy §§ 7 a 10 zák. čl. XXVII:1907 a §§ 20 a 51 nař. č. 76.000/1907 (R. T. č. 113/1907) procesní stranou v řízení zavedeném za účelem vymáhání naturálních požitků jako součásti jeho služebního příjmu od subjektů, jež jsou k poskytování jich zavázány.

(Nález ze 14. prosince 1936 č. 16.956/36.)

V ě c: Štěpán B. v Diviakách proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 12. prosince 1932 o dávce dříví pro učitele-kantora.

V ý r o k: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

D ů v o d y: Podáním de praes. 7. května 1931 obrátil se st-1, býv. kantor-učitel církevní školy v Diviakách, na okr. úřad v Prievidzi se žádostí, aby stanovil, kolik dříví urbárská obec v Diviacké Nové Vsi je povinna dodati mu jako organistovi-učiteli do 31. března 1927. Dovo-
 zoval na základě kanonické visitace a důchodkové zápisnice, že jmenovaná urbárská obec je povinna k roční dávce 2½ sáhu dříví, takže od r. 1911, kdy začala dodávati pouze 1½ sáhu, činí pohledávka 16 sáhů.

Výměrem z 30. ledna 1932 zamítl okr. úřad v Prievidzi z věcných důvodů tento požadavek, jakož i další, během ústního jednání přednesený, aby žal. strana byla odsouzena k náhradě útrat řízení.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad st-lovo odvolání a výměr okr. úřadu potvrdil z důvodů věcných.

Maje provést právní revisi nař. rozhodnutí, musil se soud již z moci úřední vypořádati nejprve s otázkou, je-li tu stížnost strany legitimovaná.

Nař. rozhodnutí vydáno bylo k odvolání st-le, v němž tento uplatňoval nárok na naturální dávku palivového dřeva vůči býv. urbariali-

stům jako učitel-kantor římsko-katolické ľudové školy v Diviakách na základě kanonické visitace a důchodkové zápisnice. Podle toho zakládá se právní titul uplatňovaného nároku na postavení st-le jako učitele-organisty na církevní škole, tedy zaměstnance církevního. Učitelé církevních škol ľudových jsou podle § 1 zák. čl. XXVII:1907 veřejnými úředníky, a je jejich požitky stanovené zákonem zajistiti cestou administrativní. Nároky učitelů na tyto požitky jsou pak — jak vyslovil již nss v nálezech Boh. A 12.127/35 a 12.395/35 — charakteru veřejnoprávního a sluší o nich rozhodovati úřadům správním. Služební plat učitelů církevních škol ľudových může záležeti podle § 5 leg. cit. kromě hotových peněz v naturálních požitcích, ve výnosu nemovitosti nebo v určitém plnění. Vydávati část platu řádného učitele církevní školy ľudové v plodinách je přípustno ve smyslu § 7 uvedeného zákona jen s podmínkou, že plodiny dá vybrati vydržovatel školy bez jakéhokoli přičinění učitelova a že mu je dodá v míře předem stanovené, a to tak, že poslední splátka plodin bude dodána nejpozději koncem měsíce listopadu. Podle § 10 cit. zákona a § 20 nař. č. 76.000/1907 (R. T. č. 113/1907) je vydržovatel povinen vésti o veškerých požitcích a platech učitelstva evidenci podle osob a vymáhati nedoplatky cestou správní. Vydržovatel církevní školy je dále povinen splatné částky veškerých požitků učitele přesně a včas učiteli vyplatiti bez zřetele na řízení, jež bylo zavedeno za účelem vymáhání nedoplatků. Z ustanovení těch vysvítá, že závázaným subjektem vůči učiteli konfesní školy co do poskytování služebních příjmů ať v penězích či v naturálních je toliko církev, resp. školská stolice, jako její representant a že proto může učitel své nároky požitkové jakéhokoli druhu a bez ohledu, kdo je povinen je církvi poskytnouti, uplatňovati jen vůči církvi. Jen vůči církvi může býti učitel procesní stranou, nikoli však vůči těm, kdo jsou k poskytování plodin, dávek, či k jinému plnění ve prospěch jeho po zákonu povinni a zavázáni. Z poměru mezi zavázanými a církevní (školskou) obcí nemůže učitelská osoba odvozovati žádná práva a nároky pro sebe.

Podle toho, co dolíčeno, nelze považovati učitele církevní ľudové školy, tudíž ani st-le, za stranu v řízení správním, jež zavedeno bylo za účelem vyvolání autoritativního výroku o tom, zda určitý subjekt je povinen přispívati církvi jistým způsobem k úhradě služebních příjmů osob učitelských jako jejích služebníků. Postavení strany nemohl st-l nabýti ani tím, že svým podáním de praes. 7. května 1931 zavdal podnět k jednání se spol. bývalých urbarialistů v Diviacké Nové Vsi, neboť podání to sluší hodnotiti zřetelem k vyličenému stavu práva po stránce procesní jen jako pouhé upozornění na stav, který po názoru st-le vyžaduje úředního vyšetření a úředního výroku. Okolnost, že žal. úřad přiznal st-li legitimaci ke stížnosti naň vznesené mlčky tím, že meritorně o ní rozhodl, na věci nic nemění, ježto otázku legitimace osoby podavší stížnost u nss zkoumá tento soud samostatně a nezávisle na tom, jaké stanovisko zaujaly úřady správní v příčině legitimace dotčené osoby k opravnému prostředku, podanému jí v řízení správním. St-li jest ovšem ponecháno, aby se svých nároků domáhal vůči církevní obci, resp. školské stolici jako representantu svého služebního pána.